

nye Beskatningsmaade som Pligt for alle Brændere. Jeg skulde derfor tro, kjædet jeg ikke anser dette Punkt for at have overveieende Betydning, at det høie Thing vil gjøre vel i ikke at vedtage Forslaget under Nr. 4.

Jeg kommer nu til det andet Punkt ved denne Sag, nemlig Skattens Størrelse. Dette Punkt er et Hovedpunkt for Lovforslagets Skæbne, og jeg maa derfor indtale mig udforligere herom. Udvalgets Flertal er af den Mening, at man bør blive staaende ved den Skat, som er foreslaaget i Regeringens Forslag, og af denne Mening er jeg ogsaa; jeg tror, at dette er det eneste Rigtige. Mindretallet i Udvalget er derimod af den Mening, at man burde sætte Skatten ned til 7 Mk. pr. Td. Rarrum og 5 St. pr. Pot. Grunden til, at jeg ikke kan slutte mig til dette Forslag af Udvalgets Mindretal, er den, at jeg nødvendigtvis igjennem denne Skat maa have en Erstatning for de Tab, som vi ville lide, dels derjom det Lovforslag, som vil komme for her rimeligvis en af de første Dage, nemlig Lovforslaget om Skibsforaarsafgifterne, skulde blive vedtaget, dels hvis jeg skulde tiltræde Forslaget om Bygningsafgiften, som jo nu er færdig fra dette Thing. Den ærede Ordfører og flere andre ærede Medlemmer have syntes at være af den Mening, at man gennem det Forslag, som er stillet af Mindretallet her, vilde faae en tilstrækkelig Erstatning for, hvad der ved disse to Skattelettelser vil gaa tabt for Statskassen; men jeg vil gjøre De Herrer opmærksomme paa, at deri tage De efter min fuldeste Overbevisning fejl. Sagen er nemlig den, at efter min Opfattelse vil det Forslag, som er stillet under Nr. 5 af 6 ærede Medlemmer af Udvalget, slet ikke med Sikkerhed kunne forudses at ville give Statskassen nogensomhelst større Indtægt af Brændevinsafgiften, end den nu har, og det ligger dert, at Udvalget er vendt tilbage til Regeringens oprindelige Forslag med Hensyn til § 4, altsaa med Hensyn til at anvende Beskatning efter Udbytte hos alle de Brændevins-

brændere, som selv ønske det. Grunden til, at det forholder sig saaledes, er nemlig den, at naar man indrømmer en Beskatning efter Udbytte, bevirker man derved, at alle de Brændevinsbrændere, hvis Udbytte nu er lavt i Forhold til Rarrumet, tage den nye Beskatningsmaade, medens de, hvis Udbytte er stort i Forhold til Rarrumet, blive ved den gamle. Jeg skal strax oplyse dette, indsigtere ved et Exempel. Vilde de Herrer f. Ex. tage — for netop at bruge det allerstærteste Exempel — et Brænderi, hvor der lægges an paa at producere Gjør, saa gaar man som bekendt derved tabt af en stor Del Rarrum, og det er endnu i Dag oplyst af den ærede Ordfører, at en Gjørfabrikant udvinder — efter de Oplysninger, der ere meddelte Regeringen af en Fabrikant — ikke mere end omtrent 14 Potter af 1 Tønde Rarrum, og denne Brændevinsbrænders Skat er altsaa nu, som De ville se, omtrent 7 St. pr. Pot. Naar han nu altsaa kan faae sin Skat sat ned til 5 St., er det selvfølgelig, at han vælger denne nye Form for Skatten, og lige saadan vilde alle de Andre, som nu have et lavt Udbytte af hver Tønde Rarrum — og det er jo fornemlig de mindre Brændevinsbrændere — saavidt muligt gaa over til at anvende den nye Beskatningsmaade efter Udbytte. Deraf vil altsaa Følgen blive, at en stor Del af Brændevinsbrænderne her i Landet, og navnlig alle de, der tillige give sig af med Gjørfabrikation, vilde indse, at det er til deres Fordel, om de gaa over til denne Beskatning efter Udbytte, hvad Loven stiller dem frit, og hvor deres Lokaltaxer tilstede dem det, vilde de kunne gjøre det med en ikke meget stor Beskostning. Følgen deraf vil blive at Staten vil faae ikke lidet Mindre i Indtægt imod, hvad den hidtil har havt fra en hel Del Brændere. Dette vil være op imod den Merindtægt, som vil komme fra de Brændevinsbrændere, der vedblive at lade sig beskatte efter Rarrum, paa Grund af den Forhøielse, som vil blive indført ved denne Beskatning. Altsaa vil det ses, at, naar man antager de